

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขสามสิบเอ็ด

เอเสเคียล หมายเลขสิบสอง

Jeff Pippenger

2026-09-20

บทความก่อนหน้านี้ได้จบลงด้วยย่อหน้าที่กล่าวว่า “การสมรสตามพันธสัญญาในปี 313 เป็นภาพแทนของการสมรสตามพันธสัญญาครั้งสุดท้ายของอำนาจสันตะปาปากับสหรัฐอเมริกา—กษัตริย์ชั้นเอกในบรรดากษัตริย์ที่งليبแห่งวอร์เรนบทที่สิบเจ็ด; อำนาจที่มีสองเขา ซึ่งมีแบบอย่างโดยอำนาจที่มีสองเขาของฝรั่งเศสประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นกับโคลวิสในปี 496 และในที่สุดนำไปสู่พระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนในปี 533 และการสถาปนาสันตะปาปาขึ้นครองอำนาจในปี 538 นั้น เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์”

โรนัลด์ เรแกน ถูกทำให้เห็นเป็นแบบโดยโคลวิสในปี 496 และโดนัลด์ ทรัมป์

ถูกทำให้เห็นเป็นแบบโดยจัสติเนียนในปี 533

พระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนเกิดขึ้นห้าปีก่อนที่สันตะสำนักจะขึ้นครองบัลลังก์ในปี 538

และประกาศแห่งมิลานเกิดขึ้นแปดปีก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321

ทั้งพระราชกฤษฎีกาและประกาศนั้นสอดคล้องกันในฐานะหมายสำคัญที่มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์

เรแกน

ในปี 1870 กองทัพอิตาลีได้ยึดกรุงโรม (20 September 1870)

รัฐสันตะปาปาจึงสิ้นสุดการดำรงอยู่ในฐานะรัฐที่มีดินแดน และสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 9 ทรงกลายเป็น “นักโทษในวาติกัน” เมื่อไม่เหลือดินแดนของสันตะปาปาใด ๆ ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นรัฐเอกราช สหรัฐอเมริกา (เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศ) จึงมิได้คงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับสมเด็จพระสันตะปาปาในฐานะผู้ปกครองฝ่ายโลกอีกต่อไป ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1951 ประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน ได้เสนอชื่อพลเอกมาร์ก ดับเบิลยู. คลาร์ก ให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ

ประจำนครรัฐวาติกัน

การคัดค้านอย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากคริสตจักรและองค์กรโปรเตสแตนต์จำนวนมาก

ซึ่งโต้แย้งว่าการแต่งตั้งดังกล่าวเป็นการละเมิดหลักการแยกแยะระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ในเดือนมกราคม ค.ศ.

1952 พลเอกคลาร์กได้ถอนชื่อของตนออกไป

เมื่อวันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 1984 ประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกน และสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตกลงกันอย่างเป็นทางการที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับสันตะสำนัก เมื่อวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1984 วิลเลียม เอ. วิลสัน

(ซึ่งก่อนหน้านี้ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนส่วนพระองค์ของเรแกนอยู่แล้ว)

ได้ยื่นสาส์นตราตั้งและกลายเป็นเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำสันตะสำนักคนแรก

ภายในระยะเวลาสามสิบสามปี ตั้งแต่ปี 1951 จนถึงปี 1984

การต่อต้านของโปรเตสแตนต์ต่อคาทอลิกได้สลายไป “วงแขน” ที่ยื่นหยัดเพื่อสันตะปาปาในปี 496

พร้อมกับโคลวิส เป็นแบบของเรแกนในปี 1984 เรื่อยไปจนถึงปี 1989 โคลวิสเป็นตัวแทนของการขจัดศาสนา (ลัทธินอกศาสนา) ซึ่งเป็นสิ่งที่ยับยั้งสันตะปาปาไม่ให้กลับขึ้นสู่อำนาจอีกครั้ง และเมื่อถึงปี 1984

การต่อต้านของโปรเตสแตนต์ต่อการผงาดขึ้นของสันตะปาปาก็ได้ถูกขจัดออกไป “เครื่องบูชาประจำวัน”

(ลัทธินอกศาสนา) ได้ถูกนำออกไปแล้ว

และเปาโลอธิบายการจัดการต่อต้านของลัทธินอกศาสนาต่อสันตะปาปานั้นว่าเป็น “การละทิ้งความเชื่อ”

คริสตจักรเชิงสัญลักษณ์แห่งการประนีประนอม ซึ่งมีคอนสแตนตินมหาราชเป็นตัวแทน

และประวัติศาสตร์ระหว่างปี 313 ถึง 538 เป็นตัวแทน

บ่งชี้ถึงช่วงเวลาทีคริสตจักรประนีประนอมตนเองและเสื่อมถอยจากความเชื่อ ศาสนาที่มี ‘508’ เป็นตัวแทน

ซึ่งก่อนหน้านี้ได้ยับยั้งการรุกรานของอำนาจสันตะปาปาไว้

เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการเสื่อมถอยจากความเชื่อของพวกเขาโปรเตสแตนต์ในสหรัฐอเมริกา

เรแกนได้รับการเป็นตัวแทนโดยโคลวิส ในปี 496 โคลวิสได้มอบ “อำนาจ” ของตนแก่สันตะปาปา

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึง “พันธมิตรอันธรรม” ที่ได้สำเร็จขึ้นในช่วงปีแห่งเรแกน

โคลวิสยังเป็นตัวแทนของการนำ “เครื่องบูชาประจำวัน” ออกไปในปี 508 ด้วย 508 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงปี 1984.

“การประนีประนอมระหว่างลัทธินอกศาสนากับคริสต์ศาสนานี้ได้นำไปสู่การก่อกำเนิดของ ‘มนุษย์แห่งบาป’ ซึ่งคำพยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าไว้ว่าจะต่อต้านและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า ระบบศาสนาเทออันมึมานั้นเป็นผลงานชิ้นเอกแห่งอำนาจของชาตนา—เป็นอนุสาวรีย์แห่งความพยายามของมันที่จะสถาปนาตนเองบนพระที่นั่ง เพื่อปกครองโลกตามความประสงค์ของตน” The Great Controversy, 50.

เรแกนเคยเรียกสหภาพโซเวียตอย่างโด่งดังว่าเป็น “อาณาจักรชั่วร้าย” ในสุนทรพจน์ปี 1983

และถือว่าคอมมิวนิสต์ต่อเทวนิยมเป็นภัยคุกคามทางศีลธรรมและทางจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้ง เขาและยอห์น ปอลที่ 2

ได้ก่อรูปความเป็นหุ้นส่วนอันใกล้ชิดทั้งในระดับส่วนบุคคลและทางการเมืองเพื่อต่อต้านคอมมิวนิสต์โซเวียต

บุรุษทั้งสองมองการต่อสู้กันในกรอบทางศีลธรรม และแม้กระทั่งในเชิงพระญาณสอดส่อง;

เรแกนเคยกล่าวเป็นการส่วนตัวถึง “แผนการของพระเจ้า” ที่จะโค่นล้มคอมมิวนิสต์

เรแกนให้ความสนใจต่อการประจักษ์แห่งฟาติมา (คำเตือนว่า “รัสเซียจะเผยแพร่ความหลงผิดของนาง”)

และผู้นำทั้งสองได้สนทนากันถึงความสำนึกร่วมกันว่าพระเจ้าได้ทรงไว้ชีวิตของพวกเขา

(ทั้งสองรอดชีวิตจากความพยายามลอบสังหารในปี 1981)

ไว้เพื่อจุดประสงค์ที่เกี่ยวเนื่องกับการปราศัยของคอมมิวนิสต์

สาวกของพระคริสต์

เรแกนได้รับการเลี้ยงดูมาในนิกาย Disciples of Christ

ซึ่งบรรพบุรุษผู้ก่อตั้งได้สอนโดยตรงว่าสันตะปาปาแห่งคาทอลิกคือปฏิปักษ์พระคริสต์ อเล็กซานเดอร์

แคมป์เบลล์ ผู้นำยุคแรกผู้มีชื่อเสียงที่สุดของคริสตจักร Disciples of Christ

ได้ระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าสถาบันสันตะปาปาคือปฏิปักษ์พระคริสต์ ในการโต้เถียงและงานเขียนต่าง ๆ

เขาได้แย้งว่าเขาเลิกในดาเนียล 7 สัตว์ร้ายในวิวรณ์ 13 และมนุษย์แห่งบาปใน 2 เธสะโลนิกา 2

ล้วนชี้ไปยังบรรดาสันตะปาปาแห่งกรุงโรม เขาใช้การระบุความหมายเหล่านี้ในการโต้เถียงที่สาธารณะ

(รวมถึงกับบิชอปคาทอลิก John B. Purcell ในปี 1837) บาร์ตัน ดับเบิลยู. สโตน

เรียกรัฐบาลของสันตะปาปาว่าคือปฏิปักษ์พระคริสต์ที่แท้จริงและ “มนุษย์แห่งบาป” วอลเทอร์ สก็อตต์

(ผู้ประกาศพระกิตติคุณยุคแรกอีกคนหนึ่งของขบวนการนี้) เขียนว่ามนุษย์แห่งบาป คือสันตะปาปาแห่งกรุงโรม

จะเกิดขึ้นในคริสตจักรคริสเตียนและยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า

มารดาของเรแกน คือ เนลล์ เป็นสมาชิกผู้เคร่งศาสนาของนิกาย Disciples of Christ

และเป็นอิทธิพลทางศาสนาหลักในวัยเด็กของเขา เรแกนได้รับบัพติศมาในคริสตจักร Disciples of Christ

ที่เมืองดิกสัน รัฐอิลลินอยส์ เมื่ออายุ 11 ปี และมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันที่นั่นในช่วงวัยรุ่น

(รวมถึงการสอนโรงเรียนวันอาทิตย์) เขาศึกษาที่วิทยาลัยยูเรกา ซึ่งสังกัดกับนิกาย Disciples of Christ.

“บรรดาผู้ที่เกิดความสับสนในการเข้าใจพระวจนะ ผู้ที่ไม่อาจมองเห็นความหมายของปฏิบัติต่อพระคริสต์ ก็จะตั้งตนอยู่ฝ่ายปฏิบัติต่อพระคริสต์อย่างแนบแน่น บัดนี้มิใช่เวลาให้เราถลมหันกลับไปกับโลก” Kress Collection, 105.

เรแกนเป็นแบบอย่างล่งหน้าทั้งของโคลวิสและของการประนีประนอมของจักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราช เรแกนยังเป็นประธานาธิบดีคนแรกในบรรดาประธานาธิบดีแปดคนสุดท้าย นับตั้งแต่เวลาแห่งจุดจบในปี 1989 ในฐานะที่เป็นคนแรกของประธานาธิบดีแปดคนสุดท้าย เขาเป็นแบบอย่างล่งหน้าของโดนัลด์ ทรัมป์ ผู้ซึ่งเช่นเดียวกับเรแกน มีความสับสนอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของสันตะสำนัก และเกี่ยวกับว่าสันตะสำนักนั้นคือผู้ใด

คนสองคนจะเดินร่วมกันได้หรือ นอกจากเขาทั้งสองจะได้ตกลงกันไว้แล้ว? อาโมส 3:3

การสมรสโดยสนธิสัญญาครั้งที่หกและครั้งสุดท้ายในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้น ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1989 และสิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ของโดนัลด์ ทรัมป์

“ในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ในสหรัฐอเมริกาเวลานี้ เพื่อให้สถาบันและธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากรัฐ พวกโปรเตสแตนต์กำลังดำเนินตามรอยเท้าของพวกคาทอลิก ยิ่งกว่านั้น พวกเขากำลังเปิดประตูให้สันตะปาปากลับมาพินอำนาจสูงสุดขึ้นอีกครั้งในอเมริกาโปรเตสแตนต์ ซึ่งนางได้สูญเสียไปแล้วในโลกเก่า” The Great Controversy, 573.

สนธิสัญญาแห่งการสมรสในปี 313 และกฎหมายแห่งมิลานสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของปี 533 และพระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนในปี 533

จะถูกนำมาบังคับใช้อีกครั้งโดยฝ่ายปกครองที่ประกาศตนว่าเป็นคริสเตียน ซึ่งไม่เข้าใจอีกต่อไปว่า การระบุอำนาจของสันตะปาปาว่าเป็นสถาบันคริสเตียนนั้น อย่างดีที่สุดก็เป็นถ้อยคำที่ขัดแย้งกันในตัวเอง และอย่างเลวร้ายที่สุดก็เป็นความหลงผิดอันถึงตาย.

คริสตจักรและรัฐ

ในปี 457 ก่อนคริสตกาล พระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามของอาร์ทาเซอริซิสได้คืนอธิปไตยแห่งชาติทั้งในด้านอำนาจทางการเมืองและศาสนา⁴

และท่าน เอสรา ตามพระบัญชาแห่งพระเจ้าของท่านซึ่งอยู่ในมือของท่านนั้น จงแต่งตั้งข้าราชการและผู้พิพากษา เพื่อให้พวกเขาพิพากษาประชาชนทั้งปวงที่อยู่ฟากแม่น้ำไนน์ คือทุกคนที่รู้จักบทบัญญัติแห่งพระเจ้าของท่าน; และท่านทั้งหลายจงสอนผู้ที่ยังไม่รู้จักบทบัญญัตินั้น และผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของท่าน และกฎหมายของพระราชาก็ให้ดำเนินการพิพากษาแก่ผู้นั้นโดยฉับไว ไม่ว่าจะเป็นโทษถึงตาย หรือการเนรเทศ หรือการริบทรัพย์สิน หรือการจำคุก เอสรา 7:25, 26

กฤษฎีกาฉบับที่สามได้ประทานอำนาจให้ดำเนินการพิพากษาและลงโทษตามทั้งพระราชบัญญัติของพระเจ้าและกฎหมายของกษัตริย์ กฤษฎีกาฉบับนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อพระคริสต์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน

อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์สองร้อยห้าสิบปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี 207 ก่อน ค.ศ.

ในประวัติศาสตร์ช่วงระหว่างยุทธการที่ราฟิอาในปี 217 ก่อน ค.ศ. และปาเนียมในปี 200 ก่อน ค.ศ.

การฟื้นฟูอธิปไตยทั้งฝ่ายบ้านเมืองและฝ่ายศาสนาในปี 457 ก่อน ค.ศ.

บงชี้ถึงอัลฟาสองประการซึ่งมีความสำเร็จสมบูรณ์แบบโอเมกาสองประการ

ความสำเร็จสมบูรณ์แบบโอเมกาทั้งสองนั้นเป็นตัวแทนของประตูที่เปิดแล้ว;
ประการหนึ่งสำหรับเขาโปรเตสแตนต์ และอีกประการหนึ่งสำหรับเขาริพับลิกัน

คำพยากรณ์แรกซึ่งมีระยะเวลาสองพันสามร้อยปีเป็นตัวแทนของพระราชบัญญัติของพระเจ้า
และคำพยากรณ์ที่มีระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปีเป็นตัวแทนของกฎหมายของกษัตริย์ คำพยากรณ์ทั้งสองระบุเขา
แห่งโปรเตสแตนต์และเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐบนสัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม เขาแห่งลัทธิส
าธารณรัฐของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินถูกจัดวางไว้ในตอนกลางของข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบหกแห่งดาเนียลบทที่สิบเอี
็ด ช่วงเวลาสิบเจ็ดปีระหว่างราฟิอาและพาเนียมถูกตัดผ่านโดยเขาหนึ่งจากคำพยากรณ์คู่ของกฤษฎีกาฉบับที่ส
สามในปี 457 ก่อน ค.ศ. คำพยากรณ์สองชิ้นนี้ระบุทั้งการพิพากษาของประชากรแห่งพันธสัญญากลุ่มสุดท้าย
และการพิพากษาของชนชาติซึ่งเป็นທີ່ที่ประชากรแห่งพันธสัญญานั้นหยั่งรากของตนด้วยเช่นกัน

พระองค์ตรัสแก้อับรามว่า “จงรู้แน่ว่า เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินซึ่งมิใช่ของตน
และจะปรณินับัดชนชาตินั้น; และเขาทั้งหลายจะกดขี่พวกเขาอยู่สี่ร้อยปี; และเราจะพิพากษาชนชาตินั้นด้วย
ซึ่งพวกเขาจะต้องปรณินับัด; ภายหลังพวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมาก” ปฐมกาล 15:13, 14

ในพระธรรมเอเสเคียล วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ถูกทำให้เห็นเป็นแบบโดยวันที่ 22 ตุลาคม ปี 573 ก่อน
ค.ศ. วันที่หนึ่งซึ่งถึงการเริ่มต้นของการพิพากษาใต้สวน และอีกวันที่หนึ่งซึ่งถึงการเปาแตรยูบิลี ทั้ง ณ
การเริ่มต้นและ ณ บทวสานของกระบวนการพิพากษา วันทั้งสองสอดคล้องกัน
และทั้งสองวันต่างก็ชี้ถึงประตูที่เปิดแล้ว ค.ศ. 1844 เป็นภาพแทนของการปิดประตูแห่งอภิสุทธิสถาน
เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่มหาสุทธิสถาน ปี 573 ก่อน ค.ศ. ซึ่งถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์
เมื่อบรรดาทาสของบาปซึ่งได้รับการไถ่แล้ว ได้รับเสรีภาพของตน และได้รับแผ่นดินโลกใหม่เป็นที่อาศัย.

และถ้าเขามีได้รับการไถ่ถอนภายในปีเหล่านี้ เมื่อนั้นเขาจะต้องออกไปในปีแห่งยูบิลี
ทั้งตัวเขาและบุตรของเขาพร้อมกับเขา เพราะว่าบรรดาชนชาติอิสราเอลเป็นผู้รับใช้ของเรา
เขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราได้นำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า
เลวีนิติ 25:54, 55

วันที่ 22 ตุลาคมทั้งสองครั้งเป็นภาพแทนของประตูที่เปิดแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า
ช่วงเวลาแห่งการทดลองที่ปะทานแก่แอดเวนติสต์เริ่มต้นในปี 1844
และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า และช่วงเวลาแห่งการทดลองที่ปะทานแก่สหรัฐอเมริกาที่
สิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าเช่นกัน จุดสิ้นสุดทั้งสองนี้สอดคล้องกับพยานทั้งสองแห่งวันที่
22 ตุลาคม คือช่วงเวลา 2,300 ปี และสองร้อยห้าสิบปี

ระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งสิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ระหว่าง Raphia และ Panium
แบ่งช่วงเวลาของสงครามทั้งสองออกเป็นตัวเลขเชิงสัญลักษณ์สองจำนวน
ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วต่างก็มีความหมายจำเพาะของตนเอง สิบปีหลังจาก Raphia ซึ่งมีความหมายว่าเขตชายแดน
และเจ็ดปีก่อน Panium ซึ่งเป็นสงครามที่ต่อสู้กันบนที่ราบและจบลงด้วยการล้อมเมือง
สิบและเจ็ดในฐานะสัญลักษณ์ระบุถึงอำนาจของพญานาคโดยอาศัยพยานหลายประการ 207 BC วาง Trump
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ไว้ระหว่างข้อสิบเอ็ดกับข้อสิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
เพื่อเตรียมการในเชิงพยากรณ์สำหรับการกล่าวเหมือนพญานาค
ดังที่แสดงไว้โดยการประกอบกันของเลขสิบและเลขเจ็ด

สิบเจ็ดยังเป็นสัญลักษณ์ด้วย และมันขยายประวัติศาสตร์จากราฟิอาไปยังพาเนียม ให้เลยพาเนียมออกไป
และยังย้อนกลับไปก่อนราฟิอาด้วย ปีโตเลมีที่ 4
ฟีโลปาเตอร์ทรงครองราชย์เป็นกษัตริย์แห่งอียิปต์ราชวงศ์ปโตเลมีตั้งแต่ปี 221 BC ถึง 204 BC

และพระองค์ทรงมีชัยเหนืออันธิโอคัส มักนัสที่ราฟิยาในปี 217 BC ปโตเลมีเริ่มครองราชย์ก่อนราฟิยา และทรงครองราชย์เป็นเวลา 'สิบเจ็ด' ปี

เลขสิบเจ็ดเป็นตัวแทนของช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นก่อนราฟิยา

และขยายต่อไปเลยยุทธการที่พาเนียมและการล้อมเมืองไซดอน ไปจนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์ ดังที่แสดงไว้โดยปี 330 คำพยากรณ์สองร้อยห้าสิบปีสำหรับช่วงเวลาของคริสตจักรแห่งสมเอร์นาเริ่มต้นในปี 64 และสิ้นสุดลงที่พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานและสนธิสัญญาสมรสนแห่งปี 313

คอนสแตนตินมหาราชเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์แห่งคริสตจักรเปอร์กามอส

และประวัติศาสตร์นั้นเริ่มต้นในปี 313 และสิ้นสุดลงในปี 538

สิบเจ็ดปีแรกภายหลังการสิ้นสุดของคำพยากรณ์สองร้อยห้าสิบปีในปี 313 มีหมุดหมายอยู่สามประการ คือ ปี 313 เป็นประกาศกฤษฎีกาแห่งมิลาน ปี 321 เป็นกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรก

และการแบ่งจักรวรรดิถูกกำหนดไว้ที่ปี 330 ปี 330 เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับสุดท้ายซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการปิดโอกาสแห่งการทดลองของมนุษย์ ฉะนั้น จำนวนสิบเจ็ดจึงเริ่มต้นก่อนราฟิยา

และสิ้นสุดลงหลังการรณรงค์ทางทหารแห่งพาเนียมและไซดอนเป็นอันมาก ดาเนียล บทที่ 11 ข้อ 16

เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

คำพยากรณ์แห่งสมิ์นาร์บุให้เห็นหมายสำคัญของการล้อมเมือง

ซึ่งเป็นหัวใจแห่งข่าวคำเตือนของเอเสเคียล หมายสำคัญระหว่างทางที่มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์

ดังที่แสดงไว้โดยภาพประกอบสองประการแห่งการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม คือการล้อมเมือง

แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นกฤษฎีกาแห่งมิลานด้วย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อตัวขึ้นของรูปสัตว์ร้าย

ณ ที่ล้อม จะมีขบวนการสมรสนตามสนธิสัญญาเกิดขึ้น

นี่เป็นภาพแบบแฟริคทัลของขบวนการสมรสนที่เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับเรแกน ดังที่โคลวิสในปี 496 เป็นแบบอย่างไว้ แต่ขบวนการสุดท้ายที่มุ่งไปสู่การสมรสนเริ่มต้น ณ ที่ล้อม โดยสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนในปี

533 และกับพระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี 313 หมุดหมายทั้งสองนี้มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ ปี 313

มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321 และพระราชกฤษฎีกาปี 533

มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ในการประชุมสภาออร์เลอองครั้งที่สามในปี 538 กฎหมายบางประการจะทำให้ลักษณะเชิงพยากรณ์ของทั้งพระราชกฤษฎีกาของจัสติเนียนและพระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานสำเร็จครบถ้วน

ขณะเดียวกัน การสมรสนตามสนธิสัญญาในเชิงสัญลักษณ์บางประการก็จะถูกจัดตั้งขึ้นด้วย

เมื่อมีการประกาศกฤษฎีกานั้น ก็สายเกินไปแล้วที่จะเตรียมตัว

เพราะประตูแห่งช่วงเวลาแห่งการทดลองได้ปิดลงเหนือเขาโปรเตสแตนต์อย่างแน่นอน

เช่นเดียวกับที่ได้ปิดลงในปีสกาครั้งแรกในอียิปต์ หลังจากนั้น กฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งเป็นหมายสำคัญลำดับถัดไป ไม่เพียงระบุารูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้นได้ถูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น

แต่ยังระบุถึงการบังคับใช้เครื่องหมายของสัตว์ร้ายด้วย

กฎหมายวันอาทิตย์เป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งการทดลองสำหรับเขาพรรครีพับลิกัน

คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรรณ์บทที่สิบสาม

อย่างแน่นอนเช่นเดียวกับที่ฟาโรห์และกองทัพของเขาได้ตายในทะเลแดงภายหลังเทศกาลปีสกา

ช่วงเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี 207 ก่อนคริสตกาล ซึ่งถึง Donald Trump ดังที่มีภาพแทนโดย

Antiochus Magnus ผู้กำลังเตรียมพร้อมสำหรับการศึกที่กำลังจะมาถึง ซึ่งเริ่มต้นที่ที่ราบ Panium

และสิ้นสุดลงด้วยการล้อมเมือง Sidon หลังจากยุทธการที่ Panium แล้ว Scopas แห่ง Aetolia แม่ทัพฝ่าย

Ptolemaic ได้หลบหนีไปยังเมือง Sidon พร้อมด้วยกำลังทหารที่รอดชีวิตอยู่ประมาณ 10,000 นาย

Antiochus ติดตามเขาไปและเข้าล้อมเมือง Sidon รัฐบาล Ptolemaic ณ Alexandria

ได้ส่งกองกำลังไปช่วย แต่ก็ไม่สำเร็จ เมื่อเผชิญกับความอดอยาก Scopas จึงยอมมอบเมือง Antiochus อนุญาตให้ Scopas ออกไปได้; ต่อมา Scopas ได้กลับไปยัง Egypt ซึ่งในที่สุดเขาก็ถูกประหารชีวิตด้วยข้อหากบฏและยกยอทรัพย์ การล้อมเมือง Sidon ทำให้การพิชิต Coele-Syria ของ Antiochus ภายหลัง Panium เสร็จสมบูรณ์

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าหนังสือของยูโรอาห์ สมิธ เรื่อง Daniel and the Revelation เป็น "พระหัตถ์แห่งการทรงช่วยของพระเจ้า" สมิธระบุถึงการรณรงค์สองชั้นของอันติโอคัสไว้ในคำอธิบายของเขาเกี่ยวกับข้อสิบสี่และข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

วุฒิสภาโรมันได้มอบหมายการอภิบาลกษัตริย์หนุ่มแห่งอียิปต์แก่ ม. เอมีเลียส เลปิดัส ผู้ซึ่งได้แต่งตั้งอริสโตเมเนส รัฐมนตรีชาวผู้เปี่ยมด้วยประสบการณ์แห่งราชสำนักนั้น ให้เป็นผู้สำเร็จราชการของพระองค์ การกระทำประการแรกของเขาคือการจัดการป้องกันการรุกรานที่กำลังคุกคามจากกษัตริย์ทั้งสองผู้เป็นพันธมิตรกัน คือ ฟิลิปและอันติโอคัส

"ด้วยจุดประสงค์นี้ เขาจึงส่งสโคปัส แม่ทัพผู้มีชื่อเสียงแห่งเอโกลีเย ซึ่งขณะนั้นรับราชการอยู่ฝ่ายอียิปต์ ไปยังมาตุภูมิของตนเพื่อระดมกำลังเพิ่มเติมสำหรับกองทัพ ครั้นได้จัดเตรียมกองทัพแล้ว เขาก็ยกเข้าสู่ปาเลสไตน์และโคเอเล-ซีเรีย (ขณะที่อันติโอคัสกำลังทำสงครามกับอัททาลุสในเอเชียไมเนอร์) และทำให้แผ่นดินยูเดียทั้งสี่ตกอยู่ใต้บังคับแห่งอำนาจของอียิปต์"

"ดังนั้น เหตุการณ์ทั้งหลายจึงถูกจัดให้เข้าสู่สภาพพร้อมสำหรับความสำเร็จเป็นจริงของข้อพระคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้าเรา เพราะอันติโอคัส เมื่อยุติสงครามของตนกับอัททาลุสตามคำสั่งของชาวโรมันแล้ว ก็ได้ดำเนินมาตรการอย่างรวดเร็วเพื่อชิงปาเลสไตน์และโคเอเล-ซีเรียกลับคืนจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ สโคปัสถูกส่งไปต่อต้านเขา ใกล้ต้นน้ำของแม่น้ำจอร์แดน กองทัพทั้งสองได้เผชิญหน้ากัน [Panium] สโคปัสพ่ายแพ้ ถูกไล่ติดตามไปถึงเมืองไซดอน และถูกปิดล้อมอย่างเข้มงวดที่นั่น แม่ทัพผู้สามารถที่สุดสามคนของอียิปต์ พร้อมด้วยกำลังชั้นเยี่ยมของพวกเขา ถูกส่งไปเพื่อยกการล้อม แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ในที่สุด เมื่อสโคปัสต้องเผชิญ ในอสุรกายพอมโซและจับต้องไม่ได้แห่งความอดอยาก กับศัตรูซึ่งเขาไม่อาจต่อกรได้ เขาจึงถูกบีบบังคับให้ยอมจำนนภายใต้เงื่อนไขอันน่าอัปยศ คือให้ไว้ชีวิตเท่านั้น หลังจากนั้น เขากับคนของเขาหนึ่งหมื่นคนจึงได้รับอนุญาตให้ออกไปได้ โดยถูกปลดเปลื้องจนเปลือยเปล่า นี่คือการที่กษัตริย์ฝ่ายเหนือยึดนครที่มีป้อมปราการแข็งแกร่งที่สุดทั้งหลายไว้ได้ เพราะไซดอนนั้น ทั้งในด้านที่ตั้งและในด้านการป้องกัน เป็นเมืองที่เข้มแข็งที่สุดเมืองหนึ่งในยุคนั้น นี่คือการล้มเหลวของกำลังรบฝ่ายใต้ที่จะต้านทานไว้ได้ และเป็นความล้มเหลวด้วยของชนชาติซึ่งกษัตริย์ฝ่ายใต้ได้ทรงเลือกไว้ กล่าวคือ สโคปัสและกองกำลังเอโกลีเยของเขา" Daniel and the Revelation, 257, 258.

ช่วงเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี 207 ก่อน ค.ศ. ชีบ่งถึง Donald Trump

คำพยากรณ์ช่วงสองร้อยห้าสิบปีซึ่งสิ้นสุดลงในปี 313

พร้อมกับการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาระหว่างตะวันออกกับตะวันตก และพระราชกฤษฎีกาแห่งมิลาน กำลังชีบ่งถึงการก่อรูปขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา คริสตจักรแห่ง Pergamos ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 313 เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ช่วงที่ศาสนาคริสต์ได้เสื่อมถอยลงผ่านการประนีประนอมกับศาสนาแห่งลัทธินอกศาสนา ก่อนที่อำนาจสันตะปาปาจะขึ้นครองบัลลังก์ Pergamos และปี 313 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการประนีประนอมซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงออกโดยการก่อรูปขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา สิ่งนี้เป็นตัวแทนของการประนีประนอมระหว่างศาสนาคริสต์กับโรมแห่งสันตะปาปา เพราะศาสนาคาทอลิกมิได้เป็นสิ่งอื่นใดมากหรือน้อยไปกว่าลัทธินอกศาสนาที่ปลอมแปลงตนในคราบของสถาบันคริสเตียน คำพยากรณ์ช่วงสองร้อยห้าสิบปีซึ่งเริ่มต้นในปี 1776 และสิ้นสุดลงในปีนี้ ก็กำลังกล่าวถึงสหรัฐอเมริกาเช่นกัน

ฉะนั้น คำพยากรณ์ทั้งสามช่วงสองร้อยห้าสิบปีล้วนกล่าวถึงแง่มุมเชิงพยากรณ์บางประการของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกในวิวัฒนาการที่สิบสาม และทั้งสามต่างสิ้นสุดลงภายในแนวคำพยากรณ์ที่เป็นตัวแทนโดยเลขสิบเจ็ด

กฎหมายวันอาทิตย์คือเวลาที่สหรัฐอเมริกาพูดอย่างพยานาค

และการพูดของชนชาติหนึ่งก็คือการกระทำของบรรดาอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของชาตินั้น

“การ ‘กล่าว’ ของชาตินั้น คือการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของชาติ” The Great Controversy, 442.

หรัมป์มีใช้อำนาจฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายนิติบัญญัติ

ดังนั้นกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านี้จึงสำเร็จขึ้นโดยรัฐสภา กระนั้นก็ตาม การกระทำใด ๆ

ที่ให้การสนับสนุนแก่อำนาจของสันตะปาปายอมเป็นแบบลักษณะของกฎหมายวันอาทิตย์ พระราชกฤษฎีกา ค.ศ. 533 และพระราชกฤษฎีกา ค.ศ. 313 ซึ่งบังคับจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาทีรูปสัตว์ร้ายถูกก่อรูปขึ้น

บทอาชญากรรมคือกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านี้

และพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเป็นภาพประกอบของจุดจบอยู่เสมอ

ดังนั้นการกระทำของหรัมป์ผ่านคำสั่งฝ่ายบริหารที่จะให้ “การผ่อนปรน” ใด ๆ

แก่ปฏิบัติพระคริสต์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

จึงจะเป็นตัวแทนของอัลฟาของขบวนการซึ่งจะสิ้นสุดลงที่โอเมกาเท่านั้น เมื่อสหรัฐอเมริกา

“จะปฏิเสธหลักการแห่งรัฐบาลของตนเสียจนถึงกับตรากฎหมายวันอาทิตย์ขึ้น”

“มีคนเป็นอันมาก แม้กระทั่งในหมู่ผู้ที่มีส่วนร่วมในขบวนการนี้เพื่อบังคับถือวันอาทิตย์

ซึ่งมีติดต่อกับผลลัพธ์ที่จะติดตามมาจากการกระทำนี้

พวกเขามองไม่เห็นว่าการกระทำที่โหดร้ายทางศาสนาโดยตรง

มีคนเป็นอันมากที่ไม่เคยเข้าใจข้อเรียกร้องของวันสะบาโตตามพระคัมภีร์

และรากฐานอันเที่ยมแท้ซึ่งสถาบันวันอาทิตย์ตั้งอยู่ การเคลื่อนไหวใด ๆ ที่สนับสนุนกฎหมายทางศาสนา

แท้จริงแล้วคือการยอมอ่อนข้อแก่สันตะปาปา

ซึ่งตลอดหลายยุคสมัยได้ทำสงครามอย่างไม่หยุดยั้งต่อเสรีภาพแห่งมโนธรรม

การถือรักษาวันอาทิตย์ดำรงอยู่ได้ในฐานะสถาบันที่อ้างว่าเป็นคริสเตียน ก็เนื่องมาจาก

‘ข้อล้าลึกแห่งความชั่วช้า’

และการบังคับใช้สิ่งนี้จะเป็นการยอมรับในทางปฏิบัติต่อหลักการทั้งหลายซึ่งเป็นศีลมูลของลัทธิโรมัน

เมื่อชนชาติของเราปฏิเสธหลักการแห่งการปกครองของตนเองถึงขนาดตรากฎหมายวันอาทิตย์

โปรเตสแตนต์ก็จะจับมือกับอำนาจสันตะปาปาในการกระทำครั้งนี้ เน้นยอมไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นการป

ลุดชีวิตให้แก่พระราชซึ่งเผด็จการโอกาสของมันด้วยความกระหายมาเป็นเวลาช้านาน

เพื่อจะพุ่งกลับเข้าสู่การกดขี่แบบเผด็จการอย่างเปิดเผยอีกครั้งหนึ่ง” Testimonies, volume 5, 711.

“การเคลื่อนไหวใด ๆ ที่สนับสนุนการออกกฎหมายทางศาสนา

แท้จริงแล้วเป็นการยอมผ่อนปรนต่ออำนาจสันตะปาปา”

และการเคลื่อนไหวเหล่านั้นเกิดขึ้นล่วงหน้าก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

“พระราชกฤษฎีกาที่บังคับให้มีการนมัสการในวันนั้นจะต้องประกาศออกไปทั่วทั้งโลก ในระดับที่จำกัดนั้น

ได้มีการประกาศออกไปแล้ว ในหลายแห่ง อำนาจฝ่ายบ้านเมืองกำลังกล่าวด้วยเสียงของพยานาค

เช่นเดียวกับที่กษัตริย์ต่างศาสนิกได้กล่าวแก่บรรดาเชลยชาวฮีบรู” Signs of the Times, May 6,

1897.

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป